

עפ"ת 30188/07/16 - יזהר חדרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 30188-07-16 חדרי נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער יזהר חדרי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

09 פברואר 2017

<#2#

נוכחים:

ב"כ המערער: עו"ד אביתר גולני

המערער: אין התייצבות

ב"כ המשיבה: עו"ד מוניר ברהום

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפני ערעור על גזר דינו של ביתה משפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת אוסטפלד-נאווי) מיום 31/5/2016, בגדרו הושתו על המערער קנס בסך 1,800 ₪, פסילה בפועל בת 3 חודשים, פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים - וכל זאת בגין ביצוע עבירות מיום 11/7/2013, בהוד השרון, לאחר שהתקרב למעבר חצייה, נהג בקלות ראש, לא הבחין בהולכת רגל הדוחפת עגלת תינוק, החוצה את הכביש במעבר חצייה, התקרב אליהם ופגע בהם עד כי נחבלו, חבלות קלות בלבד.
2. בהודעת הערעור התייחס בא-כוח המערער בהרחבה למצבו הבריאותי של חמו של המערער הסובל ממחלת ALS, המדרדרת באופייה, הנדרש לסיועו של המערער, הסועד אותו. בנוסף צוינה עבודה חדשה שמצא המערער, את העובדה כי נחסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה

ועינוי הדין שנגרם למערער בגלל דחיות חוזרות ונשנות של הדיונים בשל אי התייצבות עדי התביעה.

3. בא-כוח המשיבה מתנגד לכל סטיה לקולא מפסילת המינימום הקבועה בחוק בגין העבירות בהן הורשע המערער, וזאת נוכח חומרת העבירות שבוצעו על ידו, באופן המפורט על ידי בית משפט קמא גם בהתייחס לעובדה כי הוא סועד את חמו באופן שאינו מצדיק סטיה מעונש המינימום הקבוע בחוק.

עוד צוין כי לא הוצגו מסמכים רפואיים שיש בהם כדי להצביע על מידת ההידרדרות במצבו של חמו של המערער באופן המצדיק הקלה נוספת על זו שנקבעה בגזר דינו של בית משפט קמא למרות שהמשיבה עתרה שם לפסילה בת 4 חודשים.

4. בחנתי את גזר דינו של בית משפט קמא, ונוכח המפורט בו, כמו גם טיעוני בא-כוח המשיבה, לא מצאתי מקום להתערב בו.

לא נפל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא שנתן דעתו לוותק נהיגתו של המערער, כי לחובתו הרשעה אחת (ב"מ), כמו גם לקבלת האחריות על ידו - תוך שהתייחס לעפ"ת 50706-05-11 דני ברס נ' מדינת ישראל, בו נקבע כי נימוקי פרנסה או סיוע באחר, אינם מצדיקים סטיה מעונש מינימום הקבוע בחוק ואלא בנסיבות חריגות וייחודיות.

אכן - המחלה ממנה סובל חמו של המערער קשה היא, אך בית המשפט התחשב באופן מדוד ונכון בעובדה זו, ולא הובאו מסמכים רפואיים שיש בהם כדי להצביע על מצב קיצוני אחר מזה שהיה מונח בפני בית משפט קמא המצדיק הקלה נוספת בגזר דינו של המערער.

אין להתעלם גם מן העובדה שלצד הנימוקים לקולא שצוינו בבית משפט קמא - אין להתעלם מהנסיבות של ביצוע העבירות על ידי המערער, שעולה מהן חומרה יתרה למרות החבלות הקלות שנגרמו להולכת הרגל והתינוק.

5. נוכח כל האמור - הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ז, 09/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת